

“குறுந்தொகை 156 ஆவது பாடல்” - ஓர் ஆழ் நோக்கு

முனைவர் ச கண்மணி கணேசன்

“Kurunthokai - 156th poem” - An Indepth Study

Dr. S. Kanmani Ganesan

முன்னாள் முதல்வர், தமிழ்த்துறைத் தலைவர், ஸ்ரீ காளீஸ்வரி கல்லூரி, சிவகாசி, தமிழ்நாடு

Former Principal and the Head of Tamil Department, Srikaliswari College,
Sivakasi, Tamil Nadu. E mail: kanmanitamilskc@gmail.com

ஆய்வுச்சுருக்கம்

குறுந்தொகை 156வது பாடலை ஆய்ந்து, அப்பாடலில் உள்ள 'பார்ப்பனமகன்' பற்றித் தெளிவுறுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். பாடலின் பொருளோடு பிணைந்த நுட்பமான உணர்ச்சி வெளிப்பாடு பார்ப்பாரைச் சுட்டும் பிற தொகையிலக்கியப் பாடல்களோடு ஒருங்கு வைத்து நோக்கும்போது மட்டுமே தெரிய வரும். மரபுவழிப்பட்ட விளக்கமுறை ஆய்வாக அமையும் இக்கட்டுரைக்குக் குறுந்தொகை 156ஆம் பாடல் மட்டுமே முதல்நிலைத் தரவாக அமையப் பிற தொகையிலக்கியப் பாடல்கள், உரையாசிரியர் கூற்றுகள் ஆகியன இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாக அமைகின்றன.

தேடுசொற்கள்: பார்ப்பாரின் சமூகநிலை, பார்ப்பார் பற்றிய அங்கதம், பார்ப்பார் தோற்றம், வேதமந்திரம் பற்றிய ஏளனம், தொகை இலக்கியத்தில் பார்ப்பார், பார்ப்பாரும் வேதமந்திரமும்

Abstract

The aim of this article is to picturise 'paarppana makan' as depicted in Kurunthokai 156. There is a need to correlate the hymn with those of the other hymns in which paarppaar is mentioned so that the subject matter along with the emotional expression may be understood in the right sense. This is a descriptive study in which the specific lyric alone serves as the primary source. The other hymns in the anthologies and the commentators' views serve as the secondary sources. As a result we are able to conclude that the specific 'paarppana makan' is a passerby i.e. wayfarer facing a satirical comment by the hero.

Keywords: paarppaar in anthologies, social status of paarppaar, paarppaar and mantras, satire about paarppaar, appearance of paarppaar, mockery of vedic mantras.

முன்னுரை

குறுந்தொகை 156ஆம் பாடல் சுட்டும் 'பார்ப்பன மகன்' பற்றி ஆய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். அப்பாடலே முதலிலை ஆதாரமாகப் பிற தொகையிலக்கியப் பாடல்களும் உரையாசிரியர் கூற்றுகளும் துணைநிலை ஆதாரங்கள் ஆகின்றன. பார்ப்பனர் பற்றிய குறிப்புகள் தொகையிலக்கியத்தில் பரவலாக உள்ளன. அவர்களது தோற்றம், தொழில், உடைமைகள், உணவுமுறை ஆகிய செய்திகளைத் தெளிவாக வரையுமுகத்தான் மட்டுமே 'பார்ப்பன மகன்' பற்றித் துல்லியமாக அறிய இயலும். எனவே

இக்கட்டுரை விளக்கமுறை ஆய்வாக அமைகிறது.

பாடற்செய்தி

காதல் மிகுதியில் தலைவன் பார்ப்பனனிடம்:

"பார்ப்பன மகனே பார்ப்பன மகனே
செம்பூ முருக்கின் நல்நார் களைந்து
தண்டொடு பிடித்த தாழ்கமண் டலத்துப்
படிவ உண்டிப் பார்ப்பன மகனே
எழுதாக் கற்பின் நின்சொல் உள்ளும்
பிரிந்தோர்ப் புணர்க்கும் பண்பின்
மருந்தும் உண்டோ மயலோ இதுவே" (குறுந்.156)

என்கிறான். பார்ப்பனமகனே என மும்முறை அழைத்துப் பேசும் இப்பாடலில் அவனது வாழ்க்கை முறை தெரிகிறது.

தோற்றமும் உடைமைகளும் உணவுமுறையும்

பார்ப்பன மகன் முருக்க நாராலான உறியில் நீர்க்கரகமாகிய கமண்டலத்தைக் கோத்துத் தியானம் செய்யப் பயன்படும் தண்டுடன் கையில் பிடித்திருந்தான். 'படிம உண்டியன்' என்று சிறப்பிக்கப்படுவதால் அடிக்கடி விரதம் இருந்து பின்னர் உண்ணும் வாழ்க்கைமுறை உடையவன் என்று புகிறது.

அகம்.337ஆம் பாடலானது உண்ணாமையால் விலாவில் இருக்கும் எலும்புகள் எல்லாம் எண்ணும்படித் தோற்றம் அளித்த பார்ப்பனத் தூதுவனைச் சித்திரிக்கிறது.

'வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்

உயவல் ஊர்திப் பயலைப் பார்ப்பான்" (புறம்.305) என்ற மதுரை வேளாசானின் பாடலடிகள் வயலைக்கொடி போன்று துவண்ட மேனியுடன் தளர்ந்து நடக்கும் இளைய பார்ப்பானைக் காட்டுகிறது. அவ்வுவமைக்குக் காரணமாக அமைவது நோன்புகளை மேற்கொண்டு ஒழுகும் வாழ்க்கைமுறை என முடிபு உரைக்க வழி ஏற்படுகிறது. பார்ப்பார் கையில் இருந்த தண்டம் பற்றிப் பத்துப்பாட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. விரதம் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்த பார்ப்பார் காவிக்கல் தோய்த்த தம் உடையைத் திரிதண்டத்தில் விரித்துத் தொங்கவிட்டு உலர்த்தினர். "கல்தோய்த்து உடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோல் அசைநிலை கடுப்ப" (முல்லைப்.37-38) என்ற உவமை காண்க.

ஓதும் தொழில்

பார்ப்பார் வேதம் ஓதினர். ஆய்வுக்குரிய குறுந்தொகைப் பாடலில் 'நீ போற்றும் வேத மந்திரத்துள் பிரிந்தவரைச் சேர்க்கும் மருந்தாக அமையும் மந்திரம் ஏதாவது உள்ளதா? இதுதான் மையலா?' எனக் கேட்பதாகப் பொருள் அமைகிறது.

பார்ப்பாரை ஓதும் தொழிலோடு தொடர்புறுத்தும் பிற பாடல்களும் உள. கார்காலத்து மாலையில் பணிமுடிந்து மீளும் தலைவன் தேர்ப்பாகனோடு

பேசுகிறான். 'மாலை வழிபாட்டிற்குத் தீமுறை செய்து ஓதும் கணவரைப் பிரியாது இருத்தலால் பார்ப்பன மகளிர் விரிந்த முல்லைப்பூக்களைச் சூடி மகிழ்ந்து இருப்பர்; தலைவி என்னைப் பிரிந்து இருப்பதால் வருத்தத்தோடு நான் இல்லாத மனையை நோக்கி இருப்பான். விரைந்து தேரைச் செலுத்துவாயாக' என்கிறான் (நற்.321).

அங்கதம்

வேத மந்திரங்களை ஓதிப் புகழ்பெற்று இருந்த பார்ப்பாரைத் தலைவனின் விமர்சனம் ஏளனம் செய்கிறது. எழுதப்படாத வேதமந்திரம் எனப் பெருமை பேசுவது போலத் தொடங்கி மெலிதான வஞ்சப் புகழ்ச்சியாகப் பார்ப்பனனிடம் 'உன் வேதத்தில் என் காதல் நோயைத் தீர்க்க மந்திரம் உள்ளதா?' எனக் கேள்வி கேட்கிறான். பார்ப்பாரையும் வேத மந்திரத்தையும் ஒருங்குள்ளி நகையாடுவனாகத் தலைவன் அமைகிறான். தொகையிலக்கியம் பார்ப்பாரையும் வேதத்தையும் புனையும் புலனெறி வழக்கில்; நையாண்டி, வெறுப்பு, இழிவு, இளிவரல், வசை ஆகியன இடம்பெறுவதைப் பல பாடல்கள் உறுதி செய்கின்றன.

பார்ப்பனச் சிறுவன்

"அன்னாய் வாழி வேண்டுஅன்னை நம்மூர்ப் பார்ப்பனக் குறுமகப் போலத் தாமும் குடுமித் தலைய மன்ற நெடுமலை நாடன் ஊர்ந்த மாவே" (ஐங்.202) எனத் தோழி தலைவன் பெண்கேட்டு வந்த மகிழ்ச்சியைத் தலைவிக்குப் புலப்படுத்துகிறாள். தலைவன் தன் செல்வச் செழிப்புத் தெரியும்படி அலங்கரித்த குதிரை பூட்டிய தேரில் வந்தான். குதிரையின் தலையலங்காரம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கதாய் இருந்தது. புத்துணர்ச்சி பெற்ற மனதிற்கு அக்குதிரையின் தலையும் அலங்காரமும் அவ்வூர்ப் பார்ப்பனச் சிறுவரின் குடுமியை நினைவூட்டியது. இரண்டையும் ஒப்புமைப் படுத்துகிறாள். பண்டு தமிழகத்தில் பார்ப்பனச் சிறுவரின் குடுமிக்கட்டு தனித்தன்மை பெற்று இருந்தமை இதனால் புலப்படுகிறது. குடுமிக்குரிய முடியை மட்டும் விட்டுவைத்துத் தலையை மழிக்கும் போக்கு அலங்கரித்த குதிரையின் தலையாட்டத்தோடு உவமித்துக் காட்டப்படுவது மென்மையான நகையைத் தோற்றுவிக்கிறது. கலி.85 பார்ப்பனக் கிழவனை மழித்த தலை உடையவனாகவே புனைகிறது.

குட்டரோக முடமுது பார்ப்பான்

தலைவி தலைவனை இரவில் சந்திக்கக் காத்திருப்பதில் ஆபத்து மிகுதி என்று எடுத்துக் கூற முனையும் தோழி; அவன் சிறைப்புறமாக நின்றிருந்த போது அவனுக்குக் கேட்கும்படியாகத்; தலைவியிடம் ஒரு கிழட்டுக் குஷ்டரோக நொண்டிப் பார்ப்பானின் பாலியல் சீண்டல் பற்றிப் பேசுகிறாள்.

ஊரெல்லாம் தூங்கிக் கொண்டிருந்த நள்ளிரவில் துகிலைப் போர்வையாகப் போர்த்துக் கொண்டு; தலைவனுக்காகக் குறியிடத்தில் காத்திருந்த போது; மழித்த தலையுடன் குட்ட நோயால் காலும் கையும் குறைப்பட்ட வயோதிகப் பார்ப்பான் வந்து சேர்ந்தான். 'இது மகளிர் வெளிப்போதரும் காலம் அல்லவே! நீர் யார்?' என்று ஐயத்துடன் குனிந்து பார்த்துக் கேட்டவன் 'நீ தம்பலம் தின்கிறாயா?' என்று வைக்கோலைக் கண்ட கிழட்டு எருது போலப் பக்கலில் இருந்து அகலாமல் நின்றான். கிழட்டு எருது அவனுக்கு உவமையாகும்போது இழிவுச் சுவையே விஞ்சி நிற்கிறது. பாக்குப்பையைக் குலைத்து 'எடுத்துக் கொள்' என்றான். அவள் வாய்திறவாமல் நிற்க; 'சிறுமியே உன்னை அகப்படுத்திக் கொண்டேன். மற்றும் பிசாசுகளுக்குள் ஒருவனாகிய என்னை நீ வருத்தினால்; இவ்வூரில் நீ பெறும் பலிப்பொருளைப் பெறாதபடி நானே எடுத்துக் கொள்வேன்' என்று பலபடப் பேசி நின்றான். பார்ப்பான் மனதில்; தான் பிசாசோ என்ற ஐயம் எழுவதைப் புரிந்து கொண்ட தோழி ஒரு கைப்பிடி மண்ணை அள்ளி வீசினாள். பார்ப்பான் கதறிக் கொண்டு ஊரெல்லாம் கேட்கக் கூப்பாடு போட்டான். பார்ப்பானின் செயலும் அதற்கு ஏற்பட்ட அவமதிப்பும் மீண்டும் அவனை இழிவுபடுத்துகிறது. 'புலிக்கு விரித்த வலையில் நரி அகப்பட்டதைப் போலத் தலைவனுக்காகக் காத்திருந்த வேளையில் இப்படி வருத்தம் நேர்ந்தது' என்றாள். இங்கு பார்ப்பான் 'நரி' என வசைபாடப் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது (கலி.85).

பார்ப்பனத் தூதுவன்

பொருள்வேட்கை கொண்ட நெஞ்சை மறுத்து ஆற்றும் தலைவன் முன்பு காட்டுவழியில் கண்ட அவலத்தை நினைவு கூரும் பாடல் ஒரு பார்ப்பான் தூது சென்றவிடத்து உயிர் விட்டதை வருணிக்கிறது. பாறைகள் மிகுந்த காட்டில் பரற்கற்கள் கண்கூச ஒளிவீசும் வெய்யிலில் கவர்த்த பாதை மயக்கத்தைக் கொடுக்கும் வழியே ஒரு பார்ப்பான் வெள்ளிய தூது ஓலையை மடித்து எடுத்துக்கொண்டு செல்கிறான்.

கொலைத்தொழில் வல்ல மழுவரோ அவன் கையில் உள்ள பொருளில் பொன் இருந்தாலும் இருக்கும்; என்ற எண்ணத்தில் தம் கைப்படையால் உடன் கொண்டு வீழ்த்திக் குருதி படிந்த அம்பினை ஏந்தியவராய் ஆராய்கின்றனர். அதன் பின்னர் உடுக்கவியலாக் கந்தையை உடுத்திருக்கும் அவனது வறுமையைப் பார்த்துத் தம் கையை நொடித்துக் கொண்டு சென்றனர். கொலையும் அதைத் தொடரும் தேடலும் கையை நொடித்தலும் பார்ப்பார் மேல் கொண்ட வெறுப்பின் உச்சத்தைக் காட்டுகின்றன.

“உமணர்

கணநிரை அன்ன பல்காற் குறும்பொறைத் தூது ஓய்பார்ப்பான் மடிவெள் ஓலை படைஉடைக் கையர் வருதிற நோக்கி உண்ணா மருங்குல் இன்னோன் கையது பொன் ஆகுதலும் உண்டு எனக் கொன்னே தடிந்து உடன் வீழ்த்த கடுங்கண் மழவர் திறனில் சிதாஅர் வறுமை நோக்கிச் செங்கோல் அம்பினர் கைநொடியாப் பெயர்”வதோடு (அகம்.337) அக்கொடுஞ்செயல் முடியவில்லை. உயிர்நீத்த பார்ப்பானின் சடலத்திற்கு நேர்ந்த கதி நெஞ்சை உலுக்குகிறது. நீள ஒழுகிய குருதியுடன் தொங்கிக் கிடந்த குடலைக் கடித்துக் கொண்டு நரி ஒன்று கள்ளி நிழலில் கூக்குரலிட்டது. இப்பாடலில் பார்ப்பனரின் வறுமை, எதிர்பாராத குரூரத்துடன் கொன்ற மழவர் செயலால் மருட்கை, உயிர் நீங்கிய அவலம், சடலம் நரிவாய்ப்பட்ட இளிவரல் அனைத்தும் ஒருங்கு இடம்பெற்றுள்ளன.

பகைவரோடு ஒருங்கு வைத்து எண்ணப்படும் பார்ப்பார்

தலைவன் பிரிந்து திரும்பிய போது தலைவி எப்படி ஆற்றி இருந்தாள் எனக் கூறும் தோழி; “பகைவர் புல்லார்க; பார்ப்பார் ஓதுக என வேட்டோளே யாயே” (ஐங்.64) என்கிறாள். 'பகைவர் புன்செய்ப் பயனை உண்ணட்டும்; பார்ப்பார் ஓதட்டும்' என்பதே தலைவியின் விருப்பம் என்பதாம். பகைவருக்கு மேன்மையான உணவாகிய நெல்லரிசி உணவு உண்ணும் வாய்ப்பு இல்லாதபடி புன்செய்யில் கிடைக்கும் தானியங்களே உணவு ஆகட்டும்; எனத் தன் நாட்டுத் தலைவனின் வெற்றிக்காக வேண்டும் தலைவி பார்ப்பார் ஓதட்டும் எனத் தொடருங்கால்; பார்ப்பாரின் தகுதி பகைவரை அடுத்து இடம்பெறுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்க கருத்தாக உள்ளது. அவரது

ஓதும் செயல் மேல் விருப்போ வெறுப்போ மதிப்போ எதுவும் இல்லாத போக்கு அச்சொற்களில் உள்ளது. பாங்களா?

குறுந்தொகையைத் தொகுத்துத் துறை வகுத்தோரின் குறிப்பு இவனைப் பாங்கள் என்கிறது (குறு., பொ.வே.சோமசுந்தரனார் உ.ஆ., ப.282). உரையாசிரியரும் அவனைப் பாங்கள் என்றும்; தலைவன் அவனுடன் அசதியாடுகிறான் என்றும் கூறுகிறார் (மேற். ப.283). தோழர்கள் இருவரும் நகைச்சுவையாகப் பேசி மகிழ்கின்றனர் என்று மேல்விளக்கம் அமைகிறது.

முருக்கந் தண்டின் நாரில் குடிநீர்க் கமண்டலத்தைத் தொங்க விட்டு, கையில் தியானம் செய்யப் பயன்படும் தண்டோடு ஏந்தி வருபவனைத் தலைவனின் தோழன் எனக் கருதும் தேவை ஏற்படவில்லை. தான் வாழும் இடத்தில் பாங்களோடு சொல்லாடும் பார்ப்பான் கமண்டலம் தாங்கி வருவது என்பது சூழலுக்குப் பொருந்தாதது. தியானத்திற்குப் பயன்படும் தண்டைக் கையில் கொண்டு செல்பவன் உள்ளூர்க்காரனாக இருக்க இயலாது; வழிப்போக்கனாகத்தான் இருக்க இயலும்.

பார்ப்பாரைப் பற்றிய பாடல்களின் உணர்வு வெளிப்பாட்டில் அங்கதம், மருட்கை, இளிவரல் ஆகிய சுவைகள் பொருந்தி இருப்பதும்; இழிவும் வெறுப்பும் வசையும் விஞ்சி இருப்பதும்; பார்ப்பன மகனைத் தோழன் என்று கருத இடம் தரவில்லை.

முடிவுரை

தொகையிலக்கியக் காலத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் வைதீகரை நையாண்டி செய்தவரும் இழிவாகப் பார்த்தவரும் வசை பாடியவரும் இருந்தனர். குறுந்தொகை 156ஆம் பாடலில் இடம்பெறும் பார்ப்பனமகன் ஒரு வழிப்போக்கன் ஆவான். பாடல் தலைவன் அவன் போற்றும் வேதத்தைப் புகழ்வது போல் விமர்சித்து நையாண்டி செய்கிறான்.

.....

துணைநூற்பட்டியல்

Aingurunooru, Po.Ve.Somasundaranar commentator- 2009- kazhaga veliyeedu, Chennai.

Akanaanooru niththilakkovai- Na.Mu.Vengadasaamy naattaar& Raa.Vengataachalam pillai- commentators- (2008) kazhaga veliyeedu, Chennai.

Kaliththokai- Naccinaarkkiniyar- commentator (2007) kazhaga veliyeedu, Chennai.

Kurunthokai- Po.Ve.Somasundaranar- commentator- (2007) kazhaga veliyeedu, Chennai.

Narrinai- Narayanasamy Aiyar- commentator- (2007)- kazhaga veliyeedu, Chennai.

Paththuppaattu thokuthi- 1- Po.Ve.Somasundaranar commentator- 2007- kazhaga veliyeedu, Chennai.

Puranaanooru part II- Auvai Chu.Duraisaamippillai- commentator- (2007) kazhaga veliyeedu, Chennai.

.....